

hmotněprávní, o který nedostatek v tomto případě nejde, poněvadž žalovaný byl i při ústním jednání dne 25. října 1927 zastoupen, ovšem proti předpisu zákona jen obecným zmocněncem. Ale ani s hlediska § 477 čis. 4 c. ř. s. nelze ve vytýkaném postupu procesního soudu spatřovati zmatečnost řízení. Podle tohoto zákonného předpisu jest řízení zmatečným, byla-li straně nezákonným postupem, zejména opomenutým doručením, odňata možnost před soudem projednávat. Jest proto zkoumati, zda byla žalovanému odňata tato možnost tím, že k ústnímu jednání dne 25. října 1927 byl soudem připuštěn za žalovaného jeho obecný zmocněnec Václav H., vykávavší se písemnou plnou mocí ze dne 21. května 1927. Ze spisů jest zřejmo, že žalobci proti tomu nic nenamítali, zejména že nenavrhli vydání rozsudku pro zmeškání, že věcné údaje a návrhy zmocněnce byly zapsány do jednacího protokolu a že při následujícím ústním jednání dne 23. listopadu 1927, při němž byl žalovaný již osobně přítomen a také jako strana slyšen, byly výsledky dosavadního jednání, tedy i výsledky ústního jednání ze dne 25. října 1927 zopakovány, a že žalovaný nevytýká porušení předpisu § 29 c. ř. s. Z toho plyne, že žalovanému nejen nebyla odňata možnost projednávat před soudem, nýbrž naopak, že s ním byl spor skutečně projednáván. Zmatečnost s účinkem zrušovacím podle § 477 čis. 4 c. ř. s. způsobuje jen úplná výluka strany z projednávání rozepře, tedy porušení zásady rovného slyšení stran (Klein: Vorlesungen str. 236—237), a poněvadž v tomto případě byly slyšeny obě strany a jen část ústního jednání byla vadně provedena, nejde o zmatek podle § 477 čis. 4 c. ř. s. a dovolací důvod podle § 503 čis. 1 c. ř. s. není opodstatněn.

Čís. 8595.

V tom, že nájemník, zavázavší se pronajímajícimu pivovaru, že bude v najatých místnostech čepovati jen z pronajímatelova pivovaru a platiti nájemné podle množství vyčepovaného piva při jeho odběru, čepoval pivo z konkurenčního pivovaru, jest spatřovati zneužívání najatých místností ke značné škodě pronajímatelově ve smyslu § 1118 obč. zák. (§ 3 zák. na ochr. náj.).

(Rozh. ze dne 28. prosince 1928, Rv I 1875/28.)

Žalovaní najali od žalujícího pivovaru hostinské místnosti s povinnostmi, čepovati v nich jen pivo ze žalujícího pivovaru a platiti nájemné 15 Kč z každého vyčepovaného hl. Ježto žalovaní odebírali pivo též z jiného pivovaru, domáhala se na nich žalobkyně zrušení nájemní smlouvy a vyklizení najatých místností. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, o d v o l a c í s o u d žalobu zamítl.

N e j v y š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y:

Dovolání oprávněně vytýká odvolacímu rozsudku, že věc posoudil po právní stránce mylně (§ 503 čís. 4 c. ř. s.), maje za to, že se zažalovaný nárok přičí zásadám zákona o ochraně nájemníků. Máť i zákon o ochraně nájemníků v § 3 ustanovení obdobné předpisu § 1118 obč. zák., že pronajímatel najatých místností (§ 30 zák. o ochr. náj.) může žádati zrušení nájemní smlouvy bez výpovědi, zneužívá-li nájemník najaté místnosti ke značné škodě pronajímatelově. Uváží-li se, že žalovaní najali místnosti od žalobkyně s povinností, čepovati v nich pivo jen z pivovaru žalobkyně a platiti jako nájemné 15 Kč z každého vyčepovaného hl. piva hotově při jeho odběru, že však v najatých místnostech čepují, přestavše odebírat pivo od žalující strany, konkurenční pivo z jiného pivovaru, z něhož žalobkyni nájemné 15 Kč za každý vyčepovaný hl ovšem neplatí, netřeba obšírně doličovati, že tím zneužívají najatých místností tak, že žalobkyni z toho vzchází značná újma. Žalobkyně je jimi takto připravena nejen o nájemné a o zisk z odbytu vlastního piva, nýbrž poskytuje se zároveň konkurenčnímu podniku příležitost, aby v místnostech žalobkyně, neplatě za ně nájemné, čepoval prostřednictvím žalovaných pivo vlastní. Trpí takto žalobkyně i na příjmech i na svém odbytu a na svém obchodním jméně újmu, kterou nutno uznati za značnou, ani žalovaní i podle vlastního přednesu v první polovici března 1928, tudíž za doby chladné a za slabšího odbytu piva vyčepovali 3 půlhektolitry piva konkurenčního a lze si snadno domyslíti, jakým dojmem musí působiti na zájemnické vrstvy obcenstva, když pivovarský výčep čepuje ve svých místnostech cizí pivo.

Čís. 8596.

Manudukční povinnost soudu.

Stanovení »zákonné činže« vyhovuje požadavku přesnosti činže podle § 1090 obč. zák.

(Rozh. ze dne 28. prosince 1928, Rv I 1892/28.)

Žalobci domáhali se na žalovaných majitelích domu, by byli uznáni povinnými, pronajmouti jim byt po S-ové. Žalovaní namítli najmě nemohost plnění, ježto byt již pronajali a nejsou s to nájemníka z bytu vypověděti, ježto byt podléhá zákonu o ochraně nájemníků. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadený rozsudek a uložil odvolacímu soudu, by o odvolání znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Lze odvolacímu soudu dáti v podstatě za pravdu v tom, že žalovaní nemohou s úspěchem odepíratí plnění zažalovaného nároku pro tvrzenou